

Životní prostředí – prostředí pro život

Co mě naučila Aljaška

Tereza Bílková, M.S.

EIRINI

Aljaška je nádherné místo, z velké části ponechané přírodě. Byl to neobvyklý zážitek pozorovat území, kam až oko dohlédne, bez jediného zjevného zásahu člověkem. Zkuste to ve svém okolí nebo až budete na cestách, jestli se vám taková místa podaří najít. Je to zajímavý pocit největší svobody a zároveň lehkého sevření tísni.

Měla jsem tu příležitost spatřit a osahat jezera uložená v permafrostu, hory, meandrující řeky s táhnoucími lososy, rozeklanou tundru i severské lesy s útlými stromy, prožít několik zemětřesení, pozorovat polární záře i losy a lišky potulující se mezi budovami univerzitního kampusu University of Alaska Fairbanks, pod jejíž záštitou jsem dva roky prováděla výzkum arktických jezer. Konkrétně nás zajímala jejich reaktivita na okolní klima, jehož rapidní změny se v této oblasti předpokládají. Jezera jsou velmi důležitá pro celý ekosystém i pro obyvatele – většinou eskymácké rodiny, kterým často slouží jako zdroj pitné vody, a změny na těchto jezerech jsou proto zásadní pro jejich životní podmínky. Společně s hydrologickým výzkumem jsem vedla rozhovory především s operátory úpraven pitných vod v několika eskymáckých osadách, což vedlo k zajímavým poznatkům i po stránce sociologické.

Ve svém příspěvku se podělím o zkušenosti z aljašské divočiny i související reflexe týkající se klimatické změny, globálního myšlení / lokálního jednání, podpořené studiem environmentálních věd i následnou praxí v aplikaci udržitelné koncepce v businessu.